

ЗВЯЗДА

Орган ЦКіМККП(б), ЦВКіСНК БССР

№ 21 (5695) 27 студзеня 1937 г. серада ЦАНА 10 КАП.

ТРАЦКІСЦКАЯ ЗГРАЯ РЭСТАЎРАТАРАЎ КАПІТАЛІЗМА

З кожнай гадзінай судовага следства на прапсе антысавецкага трацкіскага цэнтру ўсё больш агалююцца брудныя дэталі ўдзельніцтва гэтай зграі, усё больш раскрываюцца тэ пераважна іх злачынныя дзеянні, але і іх імкненні, замаскіраваная праграма ўдзельніцтва ў рэстаўрацыі капіталізму ў нашай краіне. Трацкісцкая зграя і яе атачэнне не абмяжоўвалі сябе адной толькі формай рэстаўрацыі капіталізму. Яны распырэфуравалі і дэталізавалі гэту формулу ў перагаворах і згодах з германскімі і японскімі імперыялістамі, на шматлікіх маршэ прапарша да ўлады.

Савецкая аямля, займаючы калгасамі, замацавана за імі Стаінскай Канстытуцыяй у бесплатнае і бестэрміновае карыстанне, гэта значыць на вечныя дзеянні. І яе банды збіраліся не толькі аднавіць германскі і японскі імперыялізм Украіну, Прымор'е і Прыамур'е, але і па ўсёй краіне зраць праграму савецкаму зямлю на маёмці кулакоў і памешчыкаў і дзесяткі мільянаў пайроўнейшых палосак аднаасобных гаспадарак.

Паставіўшы да перагавораў з імперыялістамі аб продажы нашай радзімы Троцкі высунуў — як гэта відэць з абнавадзенага заключэння і як гэта пацвярджае трацкісцкія бандыты на судзе — развіццё ў СССР прыватнага капітала, роспуск калгасаў, ліквідацыю саўгасаў, адмаўленне ад палітыкі індустрыялізацыі, адхіленне ў капіталізм замежных капіталістаў плага раду савецкіх прадпрыемстваў і прадастаўленне Германіі і Японіі шматлікіх эканамічных і палітычных выгад, у тым ліку ўступкі часткі савецкай тэрыторыі.

Троцкі і яго банды імкнуліся зраць усю нашу краіну прадаткам, «эканамічным дапаўненням» да капіталістычнай гаспадаркі Германіі і Японіі, перагаворы выніваючы нашы радзімы ў калонію германскага і японскага імперыялізма. Троцкі замяшляў дзяржаву Германіі і Японіі эксплуатаваць нашу рух, марганец, аалта, нафту, анататы і пастаўляць ім прадукты і тавары на пачынак іх савецкіх. Троцкі і яго зграя хацелі ліквідаваць вылікі свабоды савецкіх грамадзян, запысанія ў Стаінскай Канстытуцыі перамотага сацыялізма, і прымаць навары СССР ботам германскай і японскай акупацыі. Яны хацелі расчлаініць Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і падзець на народы СССР армію каланіяльнай эксплуатацыі.

На артыкулу 6-му Стаінскай Канстытуцыі СССР «Зямля, яе ветры, вода, лясы, заводы, фабрыкі, шахты, руднікі, чыгуначныя, ваоны і павяртаны транспарт, банкі, срэды сувязі, арганізацыянае адраджэнне будыны сельскагаспадарчых прадпрыемстваў (саўгас, машынатрактарныя станцыі і т. п.), а таксама коммунальныя прадпрыемствы і асноўны жылковы фонд у гарадах і прамісловых пунктах з'яўляюцца дзяржаўнай уласнасцю, г. значыць ўсёнароднай уласнасцю».

Трацкісцкі ў поўнай згодзе са сваімі гаспадарамі, у поўнай згодзе з Гітлерам хацелі ліквідаваць дасягнутае ў СССР і запысанне ў нашай Канстытуцыі поўнае рэстаўрацыю нашай і рас.

У паказаннях на судзе Пятакоў, Радэ, Сакольніку расказалі, як уцялілі яны сабе працэс адраджэння капіталізму. Буйныя прадпрыемствы яны хацелі заць у канцыю японскі і немцкі капіталістам. Вакол канцыянераў склаўся прапсе прыватны капітал. Адраджэнне прыватнага прамісловасць і гандаль усё большых размерах, стварэнне новай, «нова» буржуазіі, падначалена буржуазіі германскай і японскай. Калгасы рэсцэлююцца, і на аснове прыватна-ўласніцкай гаспадаркі аднаўляюцца капіталістычныя адносіны і ў вёсцы і ў гарадах.

Германскі фашызм хоча завадаць савецкія зямлі і падывольныя народы СССР, каб «ужыць да справы рабочую сілу іх радзімы» і ў якасці завадзальніка прымушаць іх «працаваць так, як гэта аднаўляла яго жаданні і яго мэта».

Трацкісцкі хацелі, каб аноў, як у старым, аднавіліся на фабрыках і заводах рабейшыя, капіталістычныя парадкі. Яны хацелі, каб рабочыя, якія пайер у Савецкім Саюзе паўнапраўны гаспадар на фабрыках, стаў рабом капіталіста, каб савецкі рабочы — пайер гаспадар машыны — стаў не навольнікам, прыматкам машыны. Трацкісцкі хацелі і дабівацца таго, каб знішчыць заваданыя рабочага класа СССР — заваданыя сувесна-гістарычнага значэння. Яны хацелі знішчыць выміраючыя рабочы дзень, знішчыць вылікі нашы правы на працу, на адпачынак, на асвету, адражыць жахі беспрабоў, якія добра звысы рабочым любові капіталістычнай дзяржавы і ад якіх пазбаўлена перамотай сацыялізма шчаслівая савецкая моладзь.

Гэта дзікая мара фашызму гаспадароў — якая ніколі не будзе ажыццэўлена — стала марай і трацкісцкай банды, выставіўшы праграму каланіяльнага падывольнага СССР, праграму рэстаўрацыі капіталізму ў СССР. Як і ў гаспадары, трацкісцкі хацелі спынавацца толькі на паражэнне СССР у вайне з германскімі і японскімі імперыялістамі і імкнуліся прысвоіць гэту вайну і падрыхтаваць паражэнне СССР. Яны наладжвалі ўзрывы на прадпрыемствах, якія складалі шпійскія зводкі для фашызму, расказалі, якія збывалі і атручалі рабочых і чырванардаў, дарослых і дзяцей, якія робілі ўсе мыслімыя падвадкі і вадзеванні і вынаходзілі ўсё новыя звышпаліцкі і ўльтразвукавыя, каб прывацаваць да ўзрыву і аднавіць капіталізм у нашай краіне. Ніколі не збыцца гэтым марам падлейшым з помых Яма і не будзе ў свеце той сілы, якая мэта-б павярнуць нас назад пад армію капіталізма!

Трацкісцкі дабівацца, хацелі распусціць калгасы, якія з'яўляюцца бальшою на воку ў капіталістычных дзяржавінаў. У палатас дзесяткі мільянаў сялян СССР знішчылі пазбаўленне ад выкары аспірацыі памешчыка і кулака, знішчылі шлях да замужага і культурнага жыцця, шлях да ліквідацыі некамога ілгачытва вясновага жыцця, шлях да шчасця. Гэтая шчаслі творчай калектыўнай працы хацела пазбаіць нашых сялян трацкісцкай зграі.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

Суровае рука сацыялістычнага закона змяне і твары вылітаны савецкай зямлі трацкісцкую нечысьць.

Агітцыя, гуецыя, тройчы помыя, але і нікчэмныя вавет у ярасці сваёй, шафэйшы трацкісцкія псы, якія пачалі марыць аднавіць у капіталістычнае рабстве вялікую сямю народаў СССР. Вялікім глумам да трацкісцкай пазлы капіталісты сэрцы дзесяткаў мільянаў працоўных.

25 студзеня Вярхоўны суд дапытаў падсудных Багуслаўскага, Дробніса, Муралава і Шэстова. Іх паказанні суду — патрасаючая карціна нечываных злачынстваў супроць краіны Советам, подлага здрадніцтва, шпійнажу, дыверсійна-шкодніцкіх актаў і тэруру. Па ўсяму Савецкаму Саюзу нарастае грозная хваля народнага гневу і нянавісці да подлай трацкісцкай банды. Знішчыць гнусных фашысцкіх гадаў — аднадушнае патрабаванне працоўных. Згуртаваўшыся вакол комуністычнай партыі і любімага Сталіна, працоўныя Савецкай краіны дэманструюць поўную гатоўнасць абараняць сваю чароўную радзіму і вялікія заваданы сацыялізма.

ВАЕННА-ФАШЫСЦКІ МЯЦЕЖ У ІСПАНІІ

БАРСЕЛОНА (гадоўны горад Каталонскай аўтаномнай вобласці), 25 студзеня. (БЕЛТА). Артылерыя мяцежнікаў працягвае бомбардзіраваць цэнтр Мадрыда. Рэспубліканскія дэжурныя пачынаюць праціўніцкую пераішлі ў наступленне і прыбыліся да Талаверы (на паўднёвым захадзе ад Мадрыда). У сектары Малагі (на поўдні Іспаніі) рэспубліканцы працягваюць наступленне з мэтай пераішліць умяшчэнне мяцежнікамі іх пазіцыі. Паўвядома весткі, што на паўднёвым фронце 300 іспанскіх афіцэраў дэзертыравалі з арміі генерала Франка.

хад ад Мадрыда) мяцежнікі бомбардзіравалі пазіцыі рэспубліканцаў. Урадавыя батальёны паспяхова атакавалі. У раёне Араухуса (на поўдзень ад Мадрыда) нямецкія атакі мяцежнікаў былі адбиты. Кавалерыя праціўніцка прымуша была ўцякаць. 12 самалётаў мяцежнікаў бомбардзіравалі пазіцыі ўрадавых войск, але былі атаваны. Паводле слоў карэспандэнта газеты «Дэйлі геральд» (органа профсаюзаў), урадавыя войскі атакавалі пазіцыю мяцежнікаў у раёне Уэра і Карабанчаль (на поўдзень ад Мадрыда).

На паўднёвым фронце ўрадавы войскі, якія працоўваюцца на фронце Малагі, завялі дзве весткі. Адна з іх знаходзіцца на вышыні, якая пануе над Марбельяй (на паўднёвым захад ад Малагі).

ЛОНДАН (стаіна Англіі), 26 студзеня. (БЕЛТА). Ва ўчарашнім вятчэрнім парадзе лены Камітэта абароны Мадрыда гаворыцца што ў раёне Эскарыала (на паўночны захад ад Мадрыда) мяцежнікі атакавалі пазіцыі рэспубліканцаў.

КАНФЕРЭНЦЫЯ КОМПАРТЫ ФРАНЦЫІ

ПАРЫЖ (стаіна Францыі), 25 студзеня. (БЕЛТА). На заключным пасяджэнні канферэнцыі французскай камуністычнай партыі ў Манры (прадмесьце Парыжа) выступіў рад дэлегатаў, падкрэсліваліх у сваіх прамовах поўную згоду масовых арганізацый з палітычнай лініяй партралажнага камітэта партыі.

Канферэнцыя аднадушна гаварыла за рэвалюцыю, якая беззабарочна здобрае дэкадэнтральнага камітэта кампартыі Францыі і пацвярджае глыбокую адналасць французскіх камуністаў пароднаму фронту барацьбы за хлеб, свабоду і мір.

Канферэнцыя прышла таксама звароты да сацыялістычнай і радыкал-сацыялістычнай партыі. У звароце да сацыялістычнай партыі падкрэсліваліх паспяховае рэзультаты дасягнутыя дзякуючы адзінадушнаму абодвух партыі і дзякуючы стварэнню антыфашыскага народнага фронту.

ВОДГУКІ ЗА ГРАНІЦАІ НА ПРАЦЭС АНТЫСАВЕЦКАГА ТРАЦКІСЦКАГА ЦЭНТРА

АНГЛІЯ

ЛОНДАН, 24 студзеня. (БЕЛТА). Орган кампартыі «Дэйлі уоркер» змяшчае на відным месцы артыкул аб працэсе антысавецкага трацкісцкага цэнтру, у якім піша:

«Апрача таго, ішныя абнававачымыя, змест таго, каб адмаіць сказанае Бэтакавым, пацвярдзіць гэта поўнасцю і Бэтакавар».

«Апрача таго, ішныя абнававачымыя, змест таго, каб адмаіць сказанае Бэтакавым, пацвярдзіць гэта поўнасцю і Бэтакавар».

«Гэты працэс мае жыццёвае значэнне для міжнароднага рабочага класа. Ён з'яўляецца магутным ударам па імперыялістычных сілах фашызма і рэакцыі, якія абнавіліся з дегенератыўнымі контррэвалюцыйнымі элементамі трацкізма і дэвітацый працэ іх пасродства. Ва ўсіх краінах трацкісцкі, з'яўляючыся зорнаснамі контррэвалюцыі, працягуюць над тым, каб расказалі і знішчыць рух рабочага класа. У Англіі трацкісцкі таксама вядуць сваю падрыўную работу ў радах рабочага класа з мэтай дапамагчы рэакцыйным элементам».

МАДРЫД, 24 студзеня. (Інф. «Правады»). Пасяджэнні мадрыдскіх газет аб пачытку працэсу антысавецкага трацкісцкага цэнтру выклікалі ў Мадрыдзе вялікую зацікаўленасць і хваля абурэння супроць Троцкага і яго банды.

МАДРЫД, 24 студзеня. (Інф. «Правады»). Пасяджэнні мадрыдскіх газет аб пачытку працэсу антысавецкага трацкісцкага цэнтру выклікалі ў Мадрыдзе вялікую зацікаўленасць і хваля абурэння супроць Троцкага і яго банды.

Працэс, які адбываецца ў Маскве, ажа вольнараду ўступіў міжнароднаму рабочаму класу ў выкрыццё злачыннай дзейнасці гэтых ворагаў рабочага класа».

На разе фабрык, заводаў і ў казармах часцей, размешчаных у горадзе, рабочыя і салдаты рэспубліканскай арміі абмяркоўвалі надрукаваны «Мундо обреро» пераважы артыкул «Правады» ад 21 студзеня — «Трацкісцкі шпійны, дыверсант, здрадніцкі ракізм». Гэтыж артыкул абмяркоўваўся ў асноў паўднёвага сектара абароны Мадрыда. З гневамі і прэзрэннем адзваліся аб адрадніках з паралельнага цэнтру байцы — камуністы, сацыялісты, рэспубліканцы і беспартыйныя. Асабліва характэрна заўвага кулачмыцка Хуліо Гарсія Гомеса, беспартыйнага рабочага:

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецкай тэрыторыі да нашых акапоў і дзель — у Амерыку, у Азію. У нашых акапох адрадніцкаў савецкай дзяржавы, пасобніцкаў фашызма падаралі-б не мацэй, чым у Маскве, ды і ўсюды на свеце, дзе толькі ёсць працоўны чэсны людзі. Усёныя звайшоўся-б суровы суд, які павінен пакараваць за падрыўную работу супроць Савецкага Саюза, за чорную здраду банькаўшчыне ўсіх працоўных».

«Я добра разумею, чаму трацкісцкі судзіць ваенны суд. Іх жа адрадніцтва адбылося на фронце барацьбы з сувеснымі фашызмам. Гэты фронт пліччана фашызму усёй Еўропы ад савецка

ПРАЦЭС АНТЫСОВЕЦКАГА ТРАЦКІСЦКАГА ЦЭНТРА

Працяг допыту падсуднага Шэстова

ДЗЕННІК ВЯЧЭРНЯГА ПАСЯДЖЭННЯ 26 СТУДЗЕНЯ

ІЗВЕРГІ (3 залы суда)

Таму я прама сказаў, што няма чаго яму складаць зброю, а трэба зноў пачаць актыўна працаваць на лініі разбуральнай і падрыўной. Мне павяліна было завербаваць аднаго Страілава, а важна было завербаваць яго аднамісцікаў. Я ведаў, што ён характэрна вольны і доверлівы ў рады інжынераў. У мяне не было сумненняў, што лінія звязаная і на кантрарэволюцыйнай рабоце. Я папярэдзіў яго: не пакумайце на вельміх або мне ў ДПУ, я даволі аўтарытэты ў Заходне-Сібірскай краі, вам ніхто не паверыць, а калі я скажу пра вашу работу тое, што ведаю, вы безумоўна будзеце неадкладна арыштаваны. Страілаў прышоў у адпаведнасці і сказаў, што адказ даць заўтра. А на другі дзень Страілаў сказаў, што ён згодзен прыняць удзел у нашай арганізацыі. Страілаў павінен быў склаці шкідніцкі план.

Вышынскі: (да Страілава): Як вы зрабілі агентам германскай разведкі?

Страілаў: У канцы лістапада 1930 года я прыязджаў у Маскву на сесію ВПВ, як кандидат у члены ВПВ. Я быў у сале ў катэдж, дзе жылі ўсе балыкі. Мне прапачаўся тады, што тое, што прапачаўся да калектывізацыі, — навярнула справа. Ва ўсіх выкладку, у адносінах тымі тэмпаў, якія прыняты. Мэз тады прадстаўлялася, што і тэмпы і аб'ём індустрыялізацыі, якія ўзяты ў нас у Саюзе, значна вялікія. У мяне было кісцянні. Я стаў сумнявацца... Пасля таго, як я пабыў на сесіі, я вярнуўся ў Германію. У мяне ўзнікла жаданне астацца ў Германіі.

Вышынскі: Узначка жаданне астацца ў Германіі, і вы аб гэтым каму-небудзь паведамілі?

Страілаў: Я не толькі паведаміў, але даў запісачку.

Вышынскі: Якую, каму?

Страілаў: Востару. Перадаў запіску, што я рашаў адмовіцца ад звароту ў Саюз і выражаў жаданне астацца ў Германіі, прадаваў разам з ім энергічна і выконваў іх заданні.

Вышынскі: Як гэта можна назваць?

Страілаў: Здрадлівы радзіме.

Вышынскі: Здрадзі радзіме! Рускі чалавек! Советскі грамадзянін! Запісачка гэта ў каго аказалася ў руках, у Востара?

Страілаў: Востар заявіў, што я пісер у іх у руках і калі я не буду выконваць абавязкі іх даручэнняў і заданняў, то я буду перадаць у рукі советскіх улад, якім будзе прад'яўлена гэта мая асабістая запісачка. Вось чаму я аздаўся ў Востарам, г. зн. зрабіўся здраднікам.

Вышынскі: Такі капен. Складзеце. Можна прадаваць пытанні Шэстова?

Старшыня: Калі ласка.

Вышынскі: (да Шэстова): У чым заключалася ваша шпіёнская работа?

Шэстоў: У канцы 1932 г. у Новосібірскіх я сустрэўся са Страілавым, і ён мне сказаў, што прыбыла новая, даволі вялікая група нямецкіх спецыялістаў-дыверсантаў.

Вышынскі: Назавіце прозвішчы.

Шэстоў: Я ў Пракоп'ёўскіх быў звязан з Шэбесто, Фларонам і Кан. У 1934 г. я прапачаў ужо кіраўніком другога рудніцка і чам звязана з Штэйнам. Шэбесто папярэдзіў дань яму план для навайсання на ім адказных пабудов, каб пачаць кампанію па дыверсійнай рабоце. Я яму гэты план даў. Ён яго скарыстаў для дыверсіі ў Пракоп'ёўскім раёне.

Вышынскі: Далей, што яшчэ было?

Шэстоў: На майму ўказанні ў адным месцы, дзе быў хавальнік дынаміта, пры дапамозе тэхніка Кана, крадзі дынаміт і наладзілі свой патайны сховак дынаміта. У 1934 годзе склад узарваўся. Дзевяць шахцераў гулялі недаўла ад гэтага месца, мабыць, капалі, і наткнуліся на гэты дынаміт. Атрымаўся пахвальны ўзрыў.

Вышынскі: А з дзедзімі што было?

Шэстоў: Загінулі. У маі 1933 года Шэбесто зрабіў падпад кузнецкай электрастанцыі на даручэнне германскай разведкі і на майму даручэнні. Далей ад

Фларона я ведаю, што ён падпаліў увосень 1934 года бункеры шахты 9-й.

Вышынскі: А вось ваша папярэдняя работа? Шкідніцкі машах шахт і іншае?

Шэстоў: Я зараз да гэтага перайду. Гэта вельмі вялікі раздзел. У Пракоп'ёўскім рудніку была праведзена камерна-сталобная сістэма, без закладкі выпрапанаванай паверхні. Дзякуючы гэтай сістэме, мы мелі 50 з лішнім працэнтаў страт вугалю, замест звычайных 15—20 проц. Другое: дзякуючы гэтым фактам, мы мелі на Пракоп'ёўскім рудніку к машыну 1935 года каля 60 падземных пакараў.

Вышынскі: Хто вам дапамагаў у гэтай злачыннай рабоце?

Шэстоў: Мне дапамагаў Страілаў, кіраўнік Пракоп'ёўскага рудніцка Оўсянік і рудніцкі інжынер гэтага рудніцка Майер. Пры іх садзейнічанні было насамрэч пачата пабудаванне шахты, у прыватнасці шахты Молатава, сувязноа зааказавалі з 1933 года соты гэтыя шахты «Юксавай», «Савойска», «Манейка» і шахты 5—6 атрымалі да 2-х год. Далей, на Пракоп'ёўскаму рудніку асабіста мною былі зроблены дзве буйныя шахты 7—8 на такіх вугальных месапаражэнні, дзе, я гэта загады ведаў, будуць буйныя перапрамы пры эксплуатацыі. Усе гэтыя рабыліся свядома. На шахце «Юксавай», на шахце 5—6 пры машах абсталявання і пры машах падземнай электрастанцыі і іншых механізмаў была праведзена буйная падрыўная работа. Гэта прабыў завербаваны мною інжынер Шнейдэр з трупай сваіх памочнікаў.

Вышынскі: Усё?

Шэстоў: На Анжэры на два гады быў адлучаны ўход у дзевяць шахты 5. Така-ж буйная шкідніцкая работа была праведзена на шахце 9—15. Далей праводзілі буйныя мерапрыемствы шкідніцкага і разбуральнага характару на механізмах, якія знаходзіліся ў эксплуатацыі на Ленінскаму, тав і на Анжэра-Суджэнскаму рудніку, дзякуючы яім гэтыя руднікі на працягу 5 год сядзелі ў прырые.

І апошняе: на ўсіх рудніках — Пракоп'ёўскім, Анжэрскаім і Ленінскім праводзіўся сабраць станаўскага руху: была даша дзяржава вымагачы першы ў рабочых. Перш чым рабочы дзейств да месца работы ён павінен 200 метраў пусціць па адрасу кіраўніцтва шахты. Ствараліся неапамятаемы ўмовы работы. Не толькі станаўскамі металамі, але і звычайнымі металамі неапамятаемы было працаваць.

Вышынскі: Яшчэ два пытанні. Першае, побач з тымі злачынствамі, аб якіх вы зараз гаворыце, ці няма за вамі, а проста скажу, бандыцкіх злачынстваў у прамым сэнсе гэтага слова. Напрыклад, грабжаў, забойстваў?

Шэстоў: Забойствы былі. У Пракоп'ёўскаму па майму заданні быў забіты тэарытычнай групай інжынер Валішчык, які мне заявіў, што на работах Шахтаўда тварыцца нядаўна. Сам Барышан — быўшы шкіднік Данбаса, ат ён часна прапачаў на гэтым рудніку.

Вышынскі: Ён да вас звярнуўся як да аўтарытэтнага кіраўніка?

Шэстоў: Так. Ён хацеў раскрыць мне вочы на гэта. Я падкававаў яму і сказаў: «Каму трэба, я скажу, а вы пакуць маўччыць». А затым я выкідаў Чэрэпухіна і даў заданне забіць яго, і гэта было зроблена. (Рух у зале).

Вышынскі: Другое пытанне: а з грабжаў які справа абсталала?

Шэстоў: Было аграбленне Анжэрскага банка. Пры мам удзеле, на майму заданні.

Вышынскі: Як гэта справа здарылася?

Шэстоў: У 1934 годзе мною быў завербован кіраўнік аддзлення Дзяржаўнага банка Анжэра-Суджэнскага раёна Фіурым, ён прыняў у арганізацыю старшага касра Саломіна, і яны для мэты нашай арганізацыі і'злі з касры 164 тысяч рублёў і перадалі мне.

(БЕТА).

У пачатку вачэрняга пасяджэння старшынявуючы тав. Ульрых агаламае пералік пытаній тэхнічнай экспертызае. Эксперты — інжынеры Лексу, Пакоп'ёўскі і Манасевіч — заяўляюць, што на пастаўленыя пытанні яны здолеець адказаць заўтра к 6 гадзінам вечара.

Пачынаецца допыт падсуднага Арнольда. У яго, аказваецца, шмат прозвішчаў, Арнольд — не сапраўднае прозвішча. На баньку яго прозвішча Феймаў, па мацеры — Іваноў, да 19 год ён быў Васільевым (па прозвішчы яго кроснага), у 19 год ён стаў Карлам Раскам, затым стаў зноў Васільевым, а «Раска» — ён гаворыць, — я палажыў наад у кішэню», потым стаў Аімо Кольчэнен, затым — Валенцін Воль-Фрэдэрыкавіч Арнольдаў.

Радзіўся ў Ленінградзе, пераехаў у Вібарг, з Вібарга — у Гельсінгфорс, адтуль у Германію, адтуль у Ротардам, вярнуўся ў Фінляндію — у Гельсінгфорс, Вібарг і Свэаборг, паехаў у Швецыю і Нарвегію, вярнуўся ў Вібарг. У 1915 г. быў узяты ў царскую армію, але армія не пачаўлася, чаму я арміі ўдзі. Затрыман, судзім, паслан на фронт пад Рыгу, прабыў там месца паўтара-два, захаваў, анінуўся ў тылу (старэйшай напшы сабэ сфрыагера; з большым чынам быўся, што не спраўлюся), напашу ў Юр'еў у затышцы польк, праслужыў да пачатку 1916 г., агрымаў вудуць і паехаў наад у Фінляндію. Перамяніў прозвішча Васільева на Аімо Кольчэнен, адбыўшы сабе машыніцкім шляхам дакумент на гэта імя. Паехаў у Менск, адтуль на Владзіасток (па Украдзёных вайсковых літарах), адтуль на Кастатку, у Японію, затым у Аргенціна. Наступіў на амерыканскі параход, прыехаў у Нью-Йорк, быў забраван у садыты амерыканскай арміі (капен 1917 г.), прыняў амерыканскае пададства, перамяніў імя і прозвішча Аімо Кольчэнен на Валенцін Арнольд... Папаў у Францыю, сранен быў асколкам прапачы пад Вернем, вярнуўся ў Амерыку, сядзеў у турме за прысваенне казеннай маёмасці. Паехаў у Фінляндію, але замест Фінляндзі паехаў у Пойдзёву Амерыку, у Буэнас-Айрэс, адтуль у Шагаладню, адтуль зноў у Нью-Йорк...

Быў у Амерыцы членам масонскай ложа — «Майстрам ложи старажытных свабодных масонаў».

— Я прабыўся ў вышэйшыя стай грамадства, — тлумачыць Арнольд. — Працаваў з амерыканскім таварыствам «Тэхнічнай дапамогі Советскаму Саюзу» і ў 1923 г. на рэкамендацыі таварыства паехаў, як амерыканскі спецыяліст, у Кемерава «аказваць тэхнічную дапамогу» Советскаму Саюзу. Уступіў у Кемерава ў 1923 г. у камуністычную партыю, прапачуў тры чысты. Здолеў скарць сваё мінулае.

У 1932 г. пазнаёміўся з Шэстовым, які завербаваў яго ў трацкіскую арганізацыю.

Першы тэарытычны акт Арнольда прапачаў зрабіць увесну 1934 г. супроць таварыства Орданізацыяе. Арнольд быў тады загадчыкам гаража. Ён сам, замест шопера, паваў таварышчэ Орданізацыяе, Эйхе і Рухіловіча. Калі машына спускалася з гары з хуткасцю 70—80 км., ён павінен быў насчынаць з усёй сілы на пераходку, але ў апошні момант стурэў.

— Я не ведаў, чым гэта аварыя скончыцца для мяне... Я затарымаўся.

Такім-жа чынам расстроіўся тэарытычны акт супроць таварыства Молатава. Арнольд паказава:

— Калі я стаў лічце толькі вымагачы з прасёлкачй дарогі на шахсінню, раптам насустрач мне з'явіў машына. Тут думалх мне было некалі, я павінен быў зрабіць тэарытычны акт. Уладку: другая машына зліпце мне насустрач. Я тады зразумеў, што Чэрэпухін, значыць, мне не паверыў, паслаў другую машыну. Я думаче доўга не паспеў, але я спужаўся. Я паспеў павярнуць у бок, у роў, і ў гэты момант мяне схапіў Градзіскі і сказаў: «Што ты робіш?».

Допыт пераходзіць да члена катэрыі абаронаў тав. Казначэва.

Тав. Казначэў пытаецца, што прымуціла Арнольда браць на сябе такія даручэнні, якія патражвалі яго ўласнаму жыццю. Арнольд адказвае, што і Чэрэпухін і Шэстоў давалі яму зразумець, што ў выладку зрады яны з ім палічацца. Ён баяўся смецты.

Казначэў: Чаму вы ўступілі ў трацкіскую арганізацыю?

(БЕТА).

Арнольд: Я чуў, што трацкісты мовныя, што ў іх будзе ўлада, і лічыў, што і я не буду ў апошніх радах.

Тады падсудны Арнольд, падуччы Тропскага, Жуліна, авантурыст, злодзей, прадажная гнусная поскудз.

Суд пераходзіць да допыту падсуднага Ліўшца. Ён паказвае: Дзевяці трацкісцкую работу ў 1933 г. Даведзіўся аб новых устаноўках Тропскага ў 1932 г. — ад Логінава, які вярнуўся з Берліна і на прамоу даручэнню Пятакова інфармаваў Ліўшца.

Затым паследвала сустрэча з Пятаковым, які асабіста паўтарыў новыя трацкісцкія ўстаноўкі на актывную барацьбу з советскай уладай, па шкідніцкай і тэар. У гэты час падсудны Ліўшца быў пачынальчым паўднёвых чыгунак. Намешнікам яго быў трацкіст Зорык.

Шкідніцкая работа Ліўшца пачалася са зрыну пагрукі вугалю на Паўднёвай дароце. Ён грукі вугаль не поўнаса, згарок скарыстоўваючы вагоны для менш важных перавозак. Гэта цягнулася ўсю зіму 1933 г.

У часе сустрэчы ў 1933-34 гг. з Серабравакам даведзіўся аб існаванні «спарадэцкага цэнтра» і аб тым, што Серабравако прапачуваў у дзельце ў шкідніцкай рабоце на транспарце Арнольдава, Міронава, Розеншвейга, Мірскага. У часе гэтай-жа гутаркі Серабравако прапачаваў Ліўшца арганізаваць на Паўночна-Каўказскай дароце зрыў наліву нафты (к таму часу Ліўшца быў ужо пачынальчым Паўночна-Каўказскай чыгуны). Ліўшца прыняў заданне.

У 1935 годзе Ліўшца быў назначен на месцамі пархома шляхоў зносіні і, займаючы гэты пост, прадаўжаў актыўна выконваць трацкісцкія даручэнствы. Больш таго, Пятакоў прапачаваў актывізаваць шкідніцкую дзейнасць, бо транспарт ужо ў першыя месяцы прыходу ў НКПС тав. Кагановіча разка пашыў угору.

У гэтым-жа годзе Ліўшца асабіста звязався з Міронавым, Мірскай, Фудранскай, а ў 1936 г. з Розеншвейгам. Ён паўтарыў ім заданні Серабравака і Пятакова, у прыватнасці, прапачаваў прыняць усё меры да зрыну вядомага загаду Л. М. Кагановіча да № 183. На радзе дарог трацкістам удалося сур'ёзна затрымаць выкананне загаду № 183.

Вышынскі: Якія адносіны былі ў вас па значнай дзейнасці з Кіязевым?

Падсудны Ліўшца робіць у сувязі з гэтым пытаннем пракурору наступную заяву. На прапачдні следстве ён адмаўляў свой удзел у шпіёнскай, адмаўляў сувязь з Кіязевым і Турок. Як яму ні плажа гэта прызнаць звар, а ён даўся, што аб іх сувязі з агентамі аказаных дзяржаў ён ведаў. Ведаў з 1935 г. аж да моманту яго арышту.

— І мала таго, — заяўляе Ліўшца, — па просьбе Кіязева я даў яму некалькі матэрыялаў для перадачы агенту замежнай дзяржавы...

З дзейнага допыту гэтага гнуснага здрадніка і з перакрываюцца допыту Кіязева Ліўшца, які ён ні відаў і быўся, прымушан быў прызнаць, што па яго прамоу указанні праводзіліся крупныя пазакоры з чалавечымі афарамі. Дзяржавы па гэтым паводу ён даваў Кіязеву, Вышнава, Арнольдава, Турок, Мірскага і Розеншвейга.

Калі Кіязев запытаў у Ліўшца ад быць яму, бо японская разведка патрабуе ад яго не толькі падрыўных работ на транспарце, а шпіёнскіх даных, Ліўшца адказаў: некалькі трацкісцкія арганізацыі звязана з японцамі, трэба будзе патрабуема японцамі весткі даваць.

Далытанні падсудны Турок таксама пацвярдае, што ім была ўстаноўлена сувязь з японскай разведкай і што Ліўшца ведаў аб гэтым.

— Так, гэта ўсё верна, — заяўляе Ліўшца.

Вышынскі: Вам вядома было, што японская разведка плаціць грошы за шпіёнскія весткі?

Ліўшца: Не.

Вышынскі: (Турок): А вам вядома?

Турок: Японская разведка не плаціла, а давала грошы на трацкісцкую работу... (Рух у зале).

Вышынскі: Голькі было атрымана?

Турок: 35 тысяч рублёў у студзені 1935 г., 20 тысяч я павінуў для сваёй арганізацыі, а 15 тысяч даў Кіязеву.

Вышынскі: (Кіязеву): верна гэта?

Кіязеву: Правільна.

Пасля некалькіх дадатковых пытанняў падсудны Пятакоў і Ліўшца вачэрняе пасяджэнне закрываецца.

(БЕТА).

Кожны дзень прыносіць усё новыя факты злачынстваў трацкісцкай банты. Азім за адным праходзіць пакудныя, разгортваючы клубок страшных злачынстваў. Усе гэтыя становішча, што гэта выразі, сапраўдныя зверы, самыя пошныя з пошлых нягоднікаў.

Далытваецца Шэстоў. Яго нават слухаш мэртва. Ён кадравы трацкіст. Шэстоў сістэматычна ашукваў партыю, заўважыў, што ён ашукваў ад трацкістаў, у той час, як у сапраўднасці не спынаў з імі сувязі ні на адну мінуту. У 1925 годзе ён загадае саматужнай друкарняй трацкістаў у Маскве, якая друкавала літаратуру для трацкістаў спачатку Масквы, а потым для трацкістаў Украіны, Узра і т. д., звязанага з Смірновым, Тропім і Селовым. У 1928 годзе прапачу ў трацкісцкай арганізацыі Падмаскоўнага вугальнага басейна, а потым у Заходняй Сібіры. Адсюль у 1931 годзе едзе за граніцу, арганізуе сувязь з Смірновым, Селовым, Пятаковым. На сустрэчах высвятляецца, што Пятакоў і Сміроў пакалі залы ў партыю, каб лепш змагацца з ёю.

— З адкрытым забралам нельга змагацца. Трэба ўперся ў давер'е партыі — растлумачвае Шэстова сваю пазіцыю і пазіцыю Пятакова Сміроў.

Сустрэча з Седовым. Высвятляецца, што Пятакоў напасаў платформу, у якой ён абгрунтаваў лозунг Тропскага «чым горш, тым лепш» і заклікаў трацкістаў да арганізацыі шкідніцкай работы і тэару супроць кіраўніцкай партыі і Грала Седоў умаўляецца з Шэстовым аб сувязі апошняга з нямецкай дыверсійна-шпіёнскай фірмай, якая вядзе ў Кузбасе шпіёнскую і шпіёнскую работу. Фірма, абавязуючы людзей, дае прозвішчы ўжо прапачуны і СССР шпіённа і дыверсантаў. Здрадзі радзіме — адбыўшыся факт. Трацкіст наступіў на службу да нямецкай шпіёнскай арганізацыі.

— Прыехаўшы ў Кузбас, правараю настрой інжынера Страілава. Гаваару яму, калі не будзець прапачаць са мной, паведамаю ў ДПУ аб тваёй шкідніцкай рабоце... Страілаў заваровав.

— Яны непакоіла, — расказвае Страілаў, — што Шэстоў трацкіст, а я беспартыйны.

— Ну, а што-ж вас прымуціла даць стаючымі аказ потым?

— Шэстоў сказаў мне, што партыйныя спрэчкі — мінулае, наперадзе барацьба з советскім ладом усімі сродкамі, усімі сіламі. Я зразумеў, што паміж мною і Шэстовым, які быў тады ў партыі, рэзкіх намя. Ён такі-ж шкіднік і шпіён, як і я. Сумненні адпалі, і я даў згоду.

Характэрная дэтал. Страілаў быўся звязанага з Шэстовым, думаючы, што трацкістам назуруча будзе прапачаць з шпіёнамі і шкіднікамі, але памыліўся. Аказалася, трацкісты — першыя шпіёны і шкіднікі, аказалася — трацкісты, як і шпіёны, прапачуць ад той-жа нямецкай шпіёнскай дыверсійнай фірмы.

Разам з Страілавым Шэстоў распрапачуе праграму шкідніцтва і паведамае яе Мурашаву. Пачынаюцца першыя акты. Падхулаецца электрастанцыя Кузнецка, рыхтуецца Узрыў шахт. Але пільнаса рабочых не дае ажыццявіць гэтыя гнусныя планы. Пажаэр патухан і не даў вялі

— Ці кантралявалі вы расход грошай? — запытае тав. Вышынскі.

— Не, навашта, — адказвае Шэстоў.

— Да мяне, як да партыйца, прыйшоў аднойчы інжынер Вахрынаў. Расей ён быў шкіднікам і прыцэпаўся на шахцінскаму прапусу, а пасля суда прапачаў чэсна. У гутарцы ён паведаміў мне, што на шахце няладна, адчуваецца рудка шкідніцкай, ворагаў народу. Я падававаў яго, пасля нікому не расказваць, абдыўшы яму навадамі аб тым падзэрэнных каму належыць. Вечарам, у той-жа дзень, я прапачаваў Чэрэпухіну, кіраўніку тэарытычнай групы, узяць інжынера, і ён праз некалькі дзён быў забіў.

Так гадзіны-звергі расправіліся з інжынерам, які чэсна прапачаў і выкупіў свае ранейшыя злачынствы перад раздзімай, рабочымі і селянямі.

— Шпіёны і злачынцы? — запытае тав. Вышынскі.

— Выні.

— Расказвае.

— Я завербаваў у сваю арганізацыю дырэктара Дзяржаўна і касіра таго-ж банка ў Анжэру. Аднойчы я прапачаваў ім дастаць грошай. Праз некалькі дзён яны прынесьлі мне 164.000 рублёў, частку з гэтых грошай я перадаў Мурашаву, астатнія размеркаваў паміж кемераўскай групай, трупай Чэрэпухіна і сваёй.

— Ці кантралявалі вы расход грошай? — запытае тав. Вышынскі.

— Не, навашта, — адказвае Шэстоў.

— Да мяне, як да партыйца, прыйшоў аднойчы інжынер Вахрынаў. Расей ён быў шкіднікам і прыцэпаўся на шахцінскаму прапусу, а пасля суда прапачаў чэсна. У гутарцы ён паведаміў мне, што на шахце няладна, адчуваецца рудка шкідніцкай, ворагаў народу. Я падававаў яго, пасля нікому не расказваць, абдыўшы яму навадамі аб тым падзэрэнных каму належыць.

